

Puška

Martin Machů IX.A

Historie pušky

Nejdřív začnu popisem. Puška je metr dlouhá, z hnědého dřeva, které je pomalu ztrouchnivělé . Hlaveň je z kovu, které je také hodně opotřebované.

Úplně živě si představuji, jak ji mladý chlapec dostal na Vánoce nebo na narozeniny a štěstím se rozzářil, vždyť to byl přece jeho sen a přání vlastnit zbraň. Objal svého otce a zdvořile poděkoval. Otec mu nakonec slíbil, že ho druhý den naučí mířit a střílet. Bylo ale již pozdě, a proto musel jít spát. Jenže to nešlo, byl tak netěšený na druhý den, že se mu to podařilo až po dlouhé době.

Ráno kohout všechny vzbudil, mamka v kuchyni již chystala snídani. Uvařila i čaj ze šípků. Kluk si umyl obličej a zasedl ke stolu k rodičům. Řádně posnídali a jak otec slíbil, tak i dodržel. Dopoledne šel se synem ven, kde mu brzo ráno vyřezal ze dřeva terč. Zatloukli ho na strom, který stál kousek od domu. Otec pobídl synka, aby zašel pro pušku. Hrdě ji donesl a otec mu začal vysvětlovat, jak se s ní zachází: „Nejdříve ji rozlom a dej do ní náboj“, otec mu ho podal a syn podle pokynů učinil. Otec dál vysvětloval: „Pak ji zpátky narovnej, dokud to necvakne.“ Synek provedl, ale nějak se mu klepali ruce. Možná to bylo tím natěšením nebo snad tím vzrušením, vždyť to bylo poprvé, co měl střílet ze zbraně. „Teď si ji zapři o paži a sleduj mušku. To jsou ty dva výstupky tady nahoře a ten jeden vzadu. Musíš zamířit tak, aby ten zadní byl mezi těmi u tebe. Až to bude vycentrované, všemi třemi zaměř na cíl, což je terč a zmáčkni spoušť.“ Kluk zamířil, zavřel oči a zmáčkl spoušť. Ucítil jen malý tlak a tak poznal, že vystřelil. Otevřel oči, nikde ale neviděl díru po náboji. „Vedle,...ale to se stane každému.“ Utěšoval ho otec a podal mu další náboj. „Zkusíme to ještě jednou.“ Pobídl ho otec. Kluk zbraň přebil, tak jako předtím. Zamířil, tentokrát ale oči nezavíral a vystřelil. Stejně ho ale cuknutí donutilo mrknout. Tentokrát to bylo do terče. „Výborně!!!“ Pochválil ho otec. Celý zbytek dne strávil u domu trénováním ve střílení a pozdě večer šel spát c dobrým pocitem, vždyť už uměl střílet.

Kdyby teď věděl, že jeho zbraň je slavná a já o něm píšu tento příběh, jistě by neuvěřil.